

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Bjelovaru
Bjelovar, Josipa Jelačića 3

Psp-7/2025-32

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Općinski sud u Bjelovaru, po sucu Sanjinu Miloševiću, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Damira Olijana OIB:99919733242 iz Velikog Trojstva, Bilogorska ulica 7, zastupanog po punomoćniku Krunoslav Markovinoviću, odvjetniku u Bjelovaru, Mihanovićeva br. 1, protiv tuženika Zdravka Pintara OIB: 88283633776 iz Velikog Trojstva, Bilogorska ulica 17a, zastupanog po punomoćnici Veri Kovač-Manjkas, odvjetnici u Bjelovaru, Josipa Jelačića 11, radi smetanja posjeda, nakon održane i zaključene glavne, javne rasprave dana 02. rujna 2026. godine, u prisutnosti punomoćnika tužitelja i zamjenice punomoćnika tuženika, temeljem odredbe čl. 335. st. 4. Zakona o parničnom postupku (u daljnjem tekstu: ZPP), dana 28. rujna 2026. godine,

r i j e š i o j e

I. Utvrđuje se da je tuženik Zdravko Pintar OIB 88283633776, iz Velikog Trojstva, Bilogorska ulica 17a, protupravno i bez odobrenja tužitelja Damira Olijana OIB 99919733242, iz Velikog Trojstva, Bilogorska ulica 7, preorao dio međe odnosno preklopio zemlju preko međe i to na nekretnini tužitelja kčbr. 782/4 oranica ograda sa 553 čhv, upisanoj u zk. ul. br. 77 k. o. Veliko Trojstvo, a sve u ukupnoj površini od 2,45 m², prema skici izmjere geodetskog vještaka od 12. svibnja 2026. godine, kojim činom je smetao tužitelja u posljednjem mirnom i faktičnom posjedu međe i dijela nekretnine tužitelja.

II. Zabranjuje se tuženiku, svako takvo ili slično uznemiravanje posjeda nekretnine tužitelja.

III. Nalaže se tuženiku Zdravku Pintaru OIB 88283633776, iz Velikog Trojstva, Bilogorska ulica 17a, da tužitelju Damiru Olijanu OIB 99919733242, iz Velikog Trojstva, Bilogorska ulica 7, vrati oduzeti posjed na nekretnini tužitelja i to kčbr. 782/4 oranica ograda sa 553 čhv, upisanoj u zk. ul. br. 77 k. o. Veliko Trojstvo, tj. da uspostavi stanje

stvari kakvo je bilo u času smetanja i na toj nekretnini tužitelja i na dijelu međe u ukupnoj površini od 2,45 m², sve prema skici izmjere geodetskog vještaka od 12. svibnja 2026. godine.

IV. Tuženik Zdravko Pintar OIB 88283633776, iz Velikog Trojstva, Bilogorska ulica 17a, dužan je tužitelju Damiru Olijanu OIB 99919733242, iz Velikog Trojstva, Bilogorska ulica 7, nadoknaditi parnične troškove u iznosu od 1.262,28 Eura u roku od 15 dana.

V. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja, preko dosuđenog iznosa od 1.262,28 Eura, do zatraženog iznosa od 1.387,28 Eura u vezi naknade parničnih troškova, odnosno u vezi isplate iznosa od 125,00 Eura.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika, radi smetanja posjeda.

2. U tužbi tvrdi da je posljednji mirni posjednik i zemljišnoknjižni vlasnik nekretnine koja je upisana u zk.ul.br. 77 k.o. Veliko Trojstvo i to čkbr. 782/4 oranica ograda sa 553 čhv, te da se u naravi radi o livadi koju tužitelj gospodarski iskorištava. Nadalje, tvrdi da je tuženik suvlasnik u ½ dijela, susjedne nekretnine koja se nalazi upisana u zk.ul.br. 2895 k.o. Veliko Trojstvo i to čkbr. 782/2 oranica ograda sa 918 čhv, te da se u naravi radi o oranici.

3. Tužitelj je istakao i da se radi uređenja međe između navedenih susjednih nekretnina stranaka, vodio postupak pred Općinskim sudom u Bjelovaru, pod brojem R1-145/2023, koji postupak je bio okončan na način da je međa između nekretnina uređena prema nalazu i mišljenju te skici geodetskog vještaka Damira Mlinarića od 20. veljače 2025. godine, a prilikom uredovanja prema točkama koje je utvrdio sud, a prikazao geodetski vještak, na licu mjesta su tada ubodeni u zemlju drveni kolci radi označavanja utvrđene međe između susjednih nekretnina. Međutim, tužitelj ističe da je dana 01. svibnja 2025. godine, vidio tuženika Zdravka Pintara, kako ovaj traktorom ore svoju nekretninu, a dana 02. svibnja 2025. godine, tužitelj je došao na svoju nekretninu, te je utvrdio da je tuženik preorao liniju utvrđene međe, te da je izorao dio nekretnine tužitelja i to u dijelu koji je označen točkama G1-F1.

4. Obzirom da iz opisanog činjeničnog stanja po tužitelju proizlazi da je dotični od strane tuženika, samovlasno, smetan u posjedu svoje nekretnine na način da je bez dozvole tužitelja, preoran dio međe koja je utvrđena u sudskom postupku i dio nekretnine tužitelja, tužitelj je predložio da mu se pruži posjedovna zaštita i utvrdi čin smetanja posjeda, zabrani tuženiku takvo ili slično smetanje i da mu se naloži da vrati tužitelju oduzeti posjed dijela međe, odnosno dijela nekretnine tužitelja, a čiju točno površinu se tužitelj obvezao odrediti nakon provedenom geodetskog vještačenja (kakvo vještačenje odvjetnik tužitelja tretira mjerničkim vještačenjem).

5. Nakon obavljenog uviđaja na licu mjesta, odnosno geodetskog vještačenja, tužitelj je podneskom od 22. svibnja 2025. godine (dostavljenom sudu dana 22.05.2026.g.), uskladio svoj tužbeni zahtjev u vezi površine za koju ga je tuženik

smetao u posjedu navedene nekretnine, uskladiвши tako taj sporni dio sa nalazom geodetskog vještaka u pogledu smetanja za 2,45 m² ukupne površine zemljišta tužitelja.

6. U pisanom odgovoru na tužbu, tuženik je podneskom od 02. lipnja 2015. godine, prije svega priznao da je tužitelj vlasnik nekretnine broj 782/4 oranice ograda sa 553 čhv, ali je osporio da bi tužitelj bio posljednji mirni posjednik iste u granicama kako je to navedeno u katastarskom planu, te je tuženik također priznao da je tuženik suvlasnik susjedne nekretnine broj 782/2 oranice ograda sa 918 čhv. Tuženik je priznao i da je između stranaka u tijeku postupak uređenja međe između tih susjednih nekretnina stranaka, no naglasio je da taj postupak još nije pravomoćno završen, obzirom da je samo na uviđaju održanom dana 06. veljače 2025. godine, na licu mjesta, sud donio rješenje o uređenju međe no pisani otpravak te odluke s obrazloženjem još nije strankama dostavljen. Tuženik tvrdi da je tužitelj, samoinicijativno, nakon održanog uviđaja radi uređenja međe, zabio svoje velike šiljke kao oznake međe i to na mjestima gdje je upravo tužitelj pokazao da smatra da se nalazi međa, između nekretnina stranaka, a ne na mjestu gdje je među označio sud.

7. Tuženik je priznao kako je točno da je 01. svibnja 2025. godine, orao svoju nekretninu, no porekao je da bi preorao liniju „utvrđene“ međe, kako to tvrdi tužitelj. Također, tuženik je priznao da je prilikom oranja svoje nekretnine i to u dužini od oko 5 metara i to za oko 15 cm prebacio izoranu zemlju sa svoje nekretnine na nekretninu tužitelja, međutim osporava da bi izorao dio nekretnine tužitelja, dakle nije izvršio zahvat u posjedovnu sferu tuženikovog prava, slijedom čega nije postupao protupravno, a što je po tuženiku bitno za rješenje spora zbog smetanja posjeda.

8. Po mišljenju tuženika, ako se ima u vidu da se radi o malo prebačene zemlje s nekretnine tuženika, na nekretninu tužitelja i da je u tijeku postupak uređenja međe između stranaka, predmetna tužba tužitelja se može smatrati samo kao zlouporaba procesnih ovlaštenja od strane tužitelja, koji zbog benigne situacije pokreće postupak smetanja posjeda, pa je tuženik osporio tužbeni zahtjev i predložio da se tužitelj s istim odbije, kao neosnovanim.

9. Radi razrješenja spornih odlučnih činjenica su izvedeni dokazi uvidom u neslužbene kopije izvadaka iz zemljišnih knjiga za navedene nekretnine stranaka sa stanjem na dan 15.05.2025.g. (list 4 i 6), neslužbenu kopiju prijepisa posjedovnog lista, za nekretninu tužitelja 782/4, nadležnog katastarskog tijela sa stanjem na dan 15.05.2025.g. (list 5), neslužbenu kopiju izvoda iz katastarskog plana sa stanjem na dan 15.05.2025.g., na kojoj su vidljive susjedne navedene nekretnine stranaka (list 8), skicu i pisani nalaz sa mišljenjem vještaka Damira Mlinarica u vezi uređenja međe u ovosudnom predmetu broj R1-145/2023, koja skica je datirana sa 06.02.2025.g., te koji nalaz je datiran sa 20.02.2025.g. (list 9-10 spisa), fotografije lica mjesta priložene tužbi (list 12-18), rješenje o uređenju međe između predmetnih susjednih nekretnina stranaka, Općinskog suda u Bjelovaru broj R1-145/2023-11 od 06.02.2025.g., koje je predano u ovaj spis na ročištu održanom dana 04. rujna 2025. godine (list 35-38), te je izveden dokaz uviđajem na licu mjesta dana 22. travnja 2026. godine, uz sudjelovanje geodetskog vještaka, Damira Mlinarića (list 50-53), kao i uvidom u pisani nalaz i mišljenje vještaka Mlinarića od 28.04.2026.g., te skicu izmjere vještaka od 22.04.2026.g., ali i fotografije koje je vještak uslikao na licu mjesta, prilikom održanog uviđaja (list 59-63), te uvid u dopunski nalaz vještaka dostavljen sudu 14. svibnja 2026.

godine, koji bio datiran sa 12.05.2026.g., sa skicom izmjere datiranom sa 12.05.2026.g. (list 73-74). Također, izvršen je uvid u priloženi ovome predmetu spis Općinskog suda u Bjelovaru broj R1-145/2023, a vještak Damir Mlinarić je dao svoj kratki usmeni nalaz na uviđaju održanom dana 28. travnja 2026. godine (list 51 spisa).

10. Nakon održanog uviđaja na licu mjesta, te dostavljanja navedenog dopunskog vještačkog nalaza, tužitelj je podneskom od 22. svibnja 2025. godine, uskladio svoj tužbeni zahtjev sa utvrđenjima geodetskog vještaka u pogledu površine zemljišta u vezi kojeg je tužitelj smetan u posjedu, ograničivši svoj tužbeni zahtjev sa vještačkim nalazom na površinu od 2,45 m², a tuženik je nedatiranim podneskom, kojeg je sudu dostavio dana 10. lipnja 2026. godine, istakao ponovo da tuženik u konkretnom slučaju oruči svoju nekretninu, niti u jednom dijelu nije preorao liniju utvrđene međe između nekretnina stranaka, te da nije preorao nekretninu tuženika (ova tvrdnja je u direktnoj suprotnosti sa utvrđenjem geodetskog vještaka Damira Mlinarića – opaska suca). Osim toga, tuženik je naveo da je očividno utvrđeno da je tuženik oruči svoju nekretninu prebacio dio izorane zemlje sa svoje nekretnine, na nekretninu tužitelja, a ta površina prebačene zemlje je neznatna i nedovoljna za utvrđenje protupravnosti. Uz to, tuženik napominje, da je nekretnina tužitelja u naravi livada i da je na prebačenoj zemlji izrasla trava, slijedom čega nema nikakve štete za tužitelja (premda u ovom slučaju tužitelj ni ne traži naknadu štete – opaska suca).

11. Kako je na raspravi održanoj dana 02. rujna 2026. godine, prihvaćena preinaka tužbe tužitelja promjenom istovjetnosti tužbenog zahtjeva, prema podnesku tužitelja od 22. svibnja 2025. godine, dostavljenom sudu 22. svibnja 2026. godine, a bili su izvedeni svi predloženi dokazi, sud je na tom ročištu zaključio raspravu.

12. Izvedeni dokazi su ocijenjeni u smislu čl. 8. ZPP.

13. Konačno istaknuti tužbeni zahtjev tužitelja je ocijenjen osnovanim u bitnom dijelu, pri čemu je sud iz izreke ovoga rješenja izostavio sasvim nepotrebne riječi u točki I., te u točki II., kojima je tužitelj posredstvom odvjetnika sasvim suvišno naveo „sve u posjedu tužitelja“, te „pod prijetnjom novčane kazne“ jer tim riječima nema mjesta u tužbenom zahtjevu, te je potpuno nepotrebno i suvišno naglašavati te riječi u izreci ove odluke.

14. Naime, između stranaka je bilo nesporno da je tužitelj vlasnik nekretnine upisane u zk.ul.br. 77 k.o. Veliko Trojstvo i to čkbr. 782/4 oranica ograda sa 553 čhv, te da je tuženik suvlasnik u ½ dijela, nekretnine upisane u zk.ul.br. 2895 k.o. Veliko Trojstvo i to čkbr. 782/2 oranica ograda sa 918 čhv, niti je bilo sporno da te dvije nekretnine stranaka međaše, odnosno da je između tih nekretnina stranaka uređena međa u ovosudnom predmetu broj R1-145/2023, a također nije bilo sporno da je tuženik dana 01. svibnja 2025. godine, vršio oranje svoje navedene nekretnine broj 782/2.

15. Sporno je bilo između stranaka da li je prilikom navedenog oranja svoje nekretnine broj 782/2, tuženik smetao tužitelja u posjedu navedene nekretnine tužitelja broj 782/4, na način da je preorao dio međe i navedene nekretnine tužitelja (što je podnesenom tužbom tužitelj tvrdio). Tvrdnju tuženika da je tužitelj, nakon uređenja međe na licu mjesta, postavljao u zemlju neke svoje šiljke, tuženik nije dokazao u ovom postupku.

16. Iako je u ovoj parnici uviđaj na licu mjesta održan tek 22. travnja 2026. godine, gotovo godinu dana nakon spornog oranja koje je tuženik izvršio 01. svibnja 2025. godine, kojom prilikom su stranke suglasno navele da na tom uviđaju zatečeni drveni kolci pribijeni u zemlju prikazuju među (što jasno po uvjerenju suda upućuje na činjenicu da je tuženik, posredstvom odvjetnice, neistinito tvrdio u odgovoru na tužbu, da bi tužitelj nakon održanog uviđaja u predmetu R1-145/2023 u kojem je uređena međa upravo između istih susjednih nekretnina stranaka, samoinicijativno zabio svoje velike šiljke, kao oznaku međe na mjestu na kojem je tužitelj pokazao da je međa, a ne na mjestu na kojem je među označio sud), a što uostalom proizlazi i iz usmenog očitovanja geodetskog vještaka Damira Mlinarića sa tog uviđaja (list 51 spisa), navedeni vještak je već na licu mjesta ukazao da je izvršio izmjeru čina smetanja posjeda, te da će to prikazati na svojoj skici izmjere, dakle po geodetskom vještaku je već prilikom tog uviđaja bilo utvrđeno da je tužitelj smetan u posjedu svoje nekretnine od strane tužitelja.

17. Pisanim nalazom i mišljenjem od 28. travnja 2026. godine, odnosno dopunskim nalazom i mišljenjem vještaka Damira Mlinarića od 12. svibnja 2026. godine, geodetski vještak je naveo da je nakon identifikacije susjednih nekretnina stranaka, odnosno identifikacije pravca ranije uređene međe u predmetu Općinskog suda u Bjelovaru broj R1-145/2023, na temelju izmjere zatečenog stanja utvrdio da je preklapljena zemlja, prilikom oranja na pravcu uređene međe, te da su u manjem dijelu čak na zemljištu tužitelja, vidljivi tragovi pluga prilikom oranja u dužini od 0,5 metara, odnosno da je konkretno smetanje posjeda tužitelja na nekretnini tužitelja izvršeno na tri lokacije koje su prikazane na vještačkoj skici izmjere (i to prva lokacija sa površinom od 1,92 m², na način da je prilikom oranja izvršen preklap zemlje preko pravca koji predstavlja uređenu među, druga lokacija sa površinom od 0,28 m², također na način da je prilikom oranja izvršen preklap zemlje preko pravca koji predstavlja uređenu među, te na trećoj lokaciji na kojoj su vidljivi tragovi pluga, prilikom oranja zemljišta, na zemljištu tužitelja i to u širini brazde od 0,2m m² u dužini od 0,5 m i to na dva mjesta, koja su međusobno udaljena 2,3 m, a što ukupno iznosi površinu smetanja posjeda od 0,25 m²).

18. Navedeni pisani nalaz i mišljenje geodetski vještak je potkrijepio fotografijama lica mjesta, a u skici izmjere vještaka su precizno bile označene i prikazane navedene tri lokacije na kojima je u konkretnom slučaju utvrđeno smetanje posjeda nekretnine tužitelja broj 782/4.

19. Niti jedna stranka nije imala nekih primjedbi na vještačka utvrđenja, odnosno na nalaz i mišljenje geodetskog vještaka, Damira Mlinarića, no svaka stranka je na svoj način protumačila ovaj rezultat geodetskog vještačenja.

20. Naime, tužitelj je posredstvom svog odvjetnika podneskom od 22. svibnja 2025. godine (kojeg je dostavio sudu dana 22. svibnja 2026. godine, pa se očito radilo o omašci u pisanju godine na tom podnesku), uskladio svoj tužbeni zahtjev sa navedenim utvrđenjem geodetskog vještaka, predloživši točkom I., zahtjeva, da se utvrdi da je tuženik protupravno i bez odobrenja tužitelja, preorao dio međe, odnosno preklapio zemlju preko međe na nekretnini tužitelja broj 782/4 i to u ukupnoj površini od 2,45 m² i sve prema skici izmjere geodetskog vještaka od 12. svibnja 2026. godine (pa iako nije naveo da se radi o vještaku, Damiru Mlinariću, jasno je da se radi upravo

o skici tog vještaka jer je jedino dotični vještačio u ovome predmetu), nepotrebno zatim navodeći „sve u posjedu tužitelja“, te pravilno ističući: „kojim činom je smetao tužitelja u posljednjem mirnom i faktičnom posjedu međe i dijela nekretnine“ (misleći očito na dio nekretnine tužitelja – opaska suca). Tužitelj je točkom II., svog zahtjeva predložio da se tuženiku zabrani svako takvo ili slično smetanje posjeda nekretnine tužitelja (bespotrebno u ovom dijelu tu zabranu, potenciravši nekakvom prijetnjom novčane kazne, kakvim prijetnjama nije inače mjesto u izreci ove odluke), dok je točkom III., izreke zahtjeva tužitelj predložio da se tuženiku naloži da tužitelju vrati oduzeti posjed dijela međe u ukupnoj površini od 2,45 m² (premda je iz vještačkog nalaza bilo sasvim jasno, da se ne radi isključivo o tome da je tuženik sa navedenom površinom oduzeo ili prekrrio među tužitelju), sve prema skici geodetskog vještaka od 12. svibnja 2026. godine, a koja se nalazi na nekretnini tužitelja broj 782/4, tj. da uspostavi stanje stvari kakvo je bilo u času smetanja. (ovaj posve nespretno ili nesretno sročeni sadržaj točke „3“, zahtjeva tužitelja, sud je korigirao jer tuženik nije tužitelju oduzeo samo dio međe u površini od 2,45 m², a ujedno se međa između susjednih nekretnina stranaka, ni ne nalazi na nekretnini tužitelja broj 782/4, niti se međa može nalaziti na toj nekretnini tužitelja – kako to proizlazi iz konačnog tužbenog zahtjeva tužitelja, već međa predstavlja zamišljenu liniju - pravac, koja dijeli susjedne nekretnine stranaka).

21. U drugu ruku, tuženik je nedatiranim podneskom, posredstvom odvjetnice, dostavljenim sudu 10. lipnja 2026. godine, ponovo iznio neistinitu činjenicu da tuženik nije niti u jednom dijelu preorao liniju utvrđene međe, između susjednih nekretnina stranaka, niti je preorao dio nekretnine tužitelja broj 782/4 (jer je vještak Damir Mlinarić izričito naveo da je na trećoj lokaciji, tuženik izvršio čin oranja, prilikom kojeg je u širini brazde od 0,25 m i dužini od 0,5 m, na dva mjesta, dakle u ukupnoj površini od 0,25 m², nekretnine tužitelja, dok je na prve dvije lokacije tuženik prilikom oranja svoje čestice, sa pooranom zemljom izvršio preklop zamišljene međašnje linije između susjednih nekretnina stranaka i to za površinu od 1,92 m² i 0,28 m²), a ovo tuženikovo utvrđeno prebacivanje poorane zemlje sa nekretnine tuženika, na nekretninu tužitelja ili na među, tuženik tretira „neznatnim i nedovoljnim za utvrđenje protupravnosti“, te naglašava da nema nikakve štete za tužitelja jer je na njegovoj nekretnini izrasla trava, odnosno da tužitelj podnesenom tužbom zloupotrebljava procesna ovlaštenja.

22. Prije svega treba naglasiti, imajući u vidu opisane okolnosti slučaja, između kojih su stranke same na uviđaju navele kako u zemlju pribijeni i zatečeni drveni kolci predstavljaju među između njihovih nekretnina, ali i one okolnosti utvrđene po geodetskom vještaku Damiru Mlinariću, čijim utvrđenjima uostalom nije niti jedna stranka prigovorila u ovome predmetu, da je tužitelj potpuno u pravu:

- kada u podnesku od 10. lipnja 2025. godine (kojim je dostavio očitovanje o tuženikovom odgovoru na tužbu), tvrdi da je netočno da bi tužitelj nakon završenog očevida na licu mjesta kojom prilikom je sud uredio među na terenu u predmetu broj R1-145/2023, dana 06. veljače 2025. godine, postavio svojevolumno kolce na točkama koje tužitelj smatra međom,

- kada u istom podnesku tužitelj napominje da se međa ne smije izorati, te da se prilikom oranja mora ostaviti jedan netaknuti pojas zemlje koji predstavlja među između susjednih nekretnina, a sve kako bi međa bila vidljiva.

23. Naime, sud smatra da je neovisno o tome radi li se o zadiranju u posjed tužitelja na trećoj lokaciji (prema prihvaćenom nalazu i mišljenju geodetskog vještaka Damira Mlinarića), kojom prilikom je tuženik odorao i dio zemljišta tužitelja broj 782/4 u površini

od 0,25 m², prilikom oranja svoje čestice broj 782/2 ili prebacivanju svog zemljišta samo na među ili i na među i nešto malo na dio zemljišta tužitelja na prvoj i drugoj lokaciji (prema prihvaćenom nalazu i mišljenju geodetskog vještaka Damira Mlinarića), vezano za površinu 1,92 m² i 0,28 m², tuženik smetao tužitelja u posjedu nekretnine tužitelja broj 782/4 do zamišljene međašnje linije, povrijedivši pri tome među, kao zamišljenu liniju između susjednih nekretnina stranaka, a što bez svake sumnje predstavlja samovlasno i protupravno postupanje tuženika u smislu čl. 20. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (u daljnjem tekstu: ZV), zbog kojeg tužitelj s uspjehom može realizirati pravo na zaštitu posjeda, odnosno ostvariti sudski pravnu zaštitu, sukladno čl. 21. i 22. ZV.

24. Pozivanje tuženika na činjenice poput iznesene da tužitelju nije nastala nikakva šteta ili na okolnost da se radi o neznatnom prebacivanju zemlje ili neznatnom smetanju posjeda susjedne nekretnine tužitelja, kao i da bi podnošenjem predmetne tužbe, tužitelj zlorabio procesna ovlaštenja, nije osnovano u ovom slučaju i ne postoje opravdani razlozi da tuženik tako nešto uopće ističe.

25. Naime, tužitelj od tuženika nije podnesenom tužbom niti tražio naknadu štete, pa je posve nebitno da li je tužitelju nastala kakva šteta ili nije uslijed opisanog oranja tuženika, dana 01. svibnja 2025. godine, te da je tužitelj podnesenom tužbom potraživao bilo kakvu naknadu štete od tuženika zbog opisanog tuženikovog oranja, tek tada bi bilo smisleno iznositi prigovor od strane tuženika, o tome da tužitelju nije nastala neka konkretna šteta, zbog opisanog smetanja posjeda nekretnine tužitelja broj 782/4 ili prebacivanja poorane zemlje tuženika sa nekretnine tuženika, na među ili na među i na susjedno zemljište tužitelja.

26. Nadalje, okolnost da li je prilikom oranja svoje oranice (broj 782/2), tuženik u neznatnoj ili znatnoj površini smetao tužitelja u posjedu susjednog zemljišta, nije od značaja za donošenje rješenja kojim se utvrđuje u vezi čega je konkretno tuženik smetao tužitelja u posjedu nekretnine tužitelja, niti je od značaja za preostali zahtjev tužitelja koji je bio istaknut u smislu čl. 22.st.1. ZV.

27. Napokon, činjenica je da je u opisanoj situaciji upravo tuženik zlorabio svoja ovlaštenja u vezi korištenja svog zemljišta broj 782/2 jer je tuženik svoje navedeno zemljište ovlašten orati samo i isključivo u granicama svoje nekretnine, dakle ne remeteći oranjem zamišljenu međašnju liniju između čestica 782/2 i 782/4 i ne ulazeći – zalazeći u posjed susjedne čestice tužitelja broj 782/4, a tužiteljev čin, kada je zbog zlorabe izvršene od strane tužitelja na tri različite lokacije između susjednih nekretnina stranaka (utvrđene u ovome predmetu po geodetskom vještaku), pokrenuo parnicu radi smetanja posjeda, podnošenjem predmetne tužbe, se nikako ne može okarakterizirati zlorabom procesnih ovlaštenja od strane tužitelja, već pravilno poduzetom radnjom u svrhu zaštite svojih posjedovnih prava.

28. Osim toga, često se dešava između susjeda koji imaju poljoprivredno zemljište na području Republike Hrvatske (koje nije ograđeno, nekom žičanom ogradom), da si ponekad jedan susjed (koji baš ne mari previše za među između susjednih nekretnina stranaka ili za dopuštenu granicu oranja svoje nekretnine, prilikom kojeg oranja ne bi trebao povrijediti niti zamišljenu međašnju liniju, niti ući svojim oranjem ili pooranom zemljom na nekretninu susjeda), da u početku za manji dio zemljišta takav susjed oduzme posjed svom susjedu, a ukoliko ovaj pravovremeno ne reagira putem

samopomoći ili podnošenjem tužbe za smetanje posjeda, da iz godine u godinu proširuje svoju nekretninu na površinu susjednog zemljišta (ovo je poznato iz sudske prakse), ostvarujući na taj način posljednji mirni posjed na zemljištu susjeda, a koje zemljište mu inače ne pripada. Upravo stoga je u ovom slučaju i bila pravilna i promptna, odnosno pravovremena reakcija tužitelja, prilikom podnošenja predmetne tužbe, kojom je tužitelj u ovom predmetu ostvario pravo na zaštitu posjeda, ali i kojom tužbom i izrekom ove odluke je ujedno tužitelj upozorio tuženika, da se suzdrži od takvih i sličnih smetanja posjeda jer je tuženiku zabranjeno da ubuduće smeta tužitelja u posjedu nekretnine tužitelja i da vrati tužitelju oduzeti posjed i uostalom ne povrjeđuje na taj način više niti među između susjednih nekretnina stranaka, kako se tuženik ne bi inače u suprotnom „oteo kontroli“, pa počeo za sve veću površinu širiti posjed svoje nekretnine na tuđu nekretninu, odnosno na česticu tužitelja broj 782/4.

29. Kako su stranke same na održanom uviđaju priznale da je međa između njihovih susjednih nekretnina doista bila u pravcu u zemlju zatečenih, pribijenih drvenih kolaca, nedvojbeno je na taj način utvrđeno da je na način kako je međa bila uređena na licu mjesta dana 06. veljače 2025. godine (to proizlazi i iz priloženog ovosudnog spisa R1-145/2023, vezano za čin uređenja međe između susjednih nekretnina stranaka), do te zamišljene međašnje linije gotovo puna tri mjeseca svaka, svaka stranka posjedovala svoje nekretnine broj 782/2 i 782/4, sve do dana 01. svibnja 2026. godine, a sud je utvrdio u ovoj parnici ocjenom izvedenih dokaza, prije svega na temelju rezultata geodetskog vještačenja u situaciji kada je tuženik priznao svoj navedeni čin oranja navedenog dana, da je tuženik oranjem povrijedio među između susjednih nekretnina stranaka, ali i da je smetao tužitelja u posjedu nekretnine tužitelja broj 782/4, zbog čega je u pogledu pravne osnove bio osnovan tužbeni zahtjev tužitelja i tužitelju je sud trebao pružiti pravnu zaštitu.

30. Pri tome je potpuno nebitno, što tuženik inače navodi kao neku bitnu okolnost u odgovoru na tužbu, što u trenutku oranja izvršenog dana 01. svibnja 2025. godine, nije bio pravomoćno dovršen postupak uređenja međe između susjednih nekretnina stranaka jer je međa između nekretnina stranaka bila već uređena od strane suda na uredovanju održanom dana 06. veljače 2025. godine (dakle, gotovo 3 mjeseca prije spornog smetanja posjeda), zabijanjem drvenih kolaca u zemlju i donošenjem sudske odluke o takvom načinu uređenja međe upravo dana 06. veljače 2026. godine, posredstvom suca na licu mjesta, koja sudska odluka je uostalom na zapisniku bila izdiktirana istoga dana u okviru sudskog postupka uređenja međe pod brojem R1-145/2023, a okolnost što je sud tek krajem mjeseca srpnja 2025. godine, otpremio odvjetnicima stranaka posebno pisano rješenje koje je tek tada izradio u vezi predmetnog uređenja međe (protiv kojeg rješenja baš niti jedna stranka nije podnijela žalbu), ne znači da je tuženik na licu mjesta imao pravo dana 01. svibnja 2025. godine, povrijediti među koja je bila uređena dana 06. veljače 2025. godine, te da smije svojevoljno zemlju sa svoje nekretnine uslijed oranja svoje nekretnine, istovariti ili prebacivati na među ili na susjedno zemljište tužitelja, pri čemu se tuženik također trebao suzdržavati da oranjem svoje nekretnine ne poore i dio susjednog zemljišta tužitelja, a što je sve učinio i zbog čega je smetao tužitelja u posjedu dijela njegove nekretnine.

31. Shodno tome, cijeneći utvrđene okolnosti slučaja, odnosno imajući u vidu da je nakon ocjene izvedenih dokaza utvrđeno da je na ukupno tri lokacije, tuženik dana 01. svibnja 2025. godine, preorao među i dio nekretnine tužitelja ili prebacio zemlju sa

svoje nekretnine na susjednu nekretninu tužitelja i na među i to sve u ukupnoj površini od 2,45 m², valjalo je tužitelju pružiti zatraženu posjedovnu zaštitu, ali ne izričito od riječi do riječi kako ju je tužitelj, na malo nespretan način zatražio. Naime, obzirom na opisane okolnosti, ispunjeni su bili zakonski uvjeti za usvajanje točke I., tužbenog zahtjeva i utvrđenje da je tuženik, protupravno i bez odobrenja tužitelja, preorao dio međe, odnosno preklopio zemlju (kako je to odvjetnik tužitelja naveo u konačnom zahtjevu) preko međe i to na nekretnini tužitelja kčbr. 782/4 oranica ograda sa 553 čhv, u ukupnoj površini od 2,45 m², sve prema skici geodetskog vještaka od 12. svibnja 2026. godine, kojim činom je smetao tužitelja u posljednjem mirnom i faktičnom posjedu međe i dijela navedene nekretnine tužitelja. Nije bilo potrebno posebno isticati u izreci tužbenog zahtjeva da je ta površina od 2,45 m² u posjedu tužitelja (jer je točkom I., izreke utvrđeno za koju površinu je tuženik smetao tužitelja u posjedu međe i nekretnine tužitelja), pa je sud te 4 riječi „sve u posjedu tužitelja“ izostavio iz točke I., izreke ovoga rješenja.

32. Nadalje, sukladno čl. 22.st.1. ZV, točkom II., izreke ovoga rješenja je tuženiku zabranjeno takvo ili slično smetanje ubuduće (bez nekakvog nepotrebnog ili besmislenog upozorenja u izreci ove odluke na novčanu kaznu, kakvo upozorenje je tužitelj predložio, ali kakvo upozorenje na novčanu kaznu nije uopće utemeljeno u smislu ZV), te je naređena uspostava prijašnjeg posjedovnog stanja tuženiku na nekretnini tužitelja, odnosno na međi između susjednih nekretnina stranaka (na razumljiv način, a suprotno nespretno sročenoj točki 3., izreke zahtjeva od strane odvjetnika tužitelja, ipak odlučujući pri tome u granicama istaknutog zahtjeva).

33. Kako je tuženik izgubio ovu parnicu, odnosno kako tužitelj nije uspio sa svojim tužbenim zahtjevom samo u razmjerno neznatnom dijelu (obzirom da je u tužbenom zahtjevu koristio posve nepotrebne navode i riječi, tipa „sve u posjedu tužitelja“ nakon što je preostalom točkom I., tužbenog zahtjeva na jasan i određen način utvrđeno u kojoj površini, koje nekretnine tužitelja ga je tuženik smetao u posljednjem mirnom i faktičnom posjedu međe i dijela nekretnine ili tipa „pod prijetnjom novčane kazne“, na kakve ideje inače u njihovoj praksi, odvjetnici tužitelja iz njima poznatih razloga znaju dolaziti u ovakvim situacijama kada se u parnicama za smetanje posjeda, ističe dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na zabranu takvog ili sličnog smetanja ili uznemiravanja posjeda nekretnine tužitelja u smislu čl. 22.st.1 ZV, ali suprotno sadržaju te odredbe), valjalo je u smislu čl. 154.st.5. ZPP, obvezati tuženika da nadoknadi tužitelju sve opravdane parnične troškove.

34. Opravdani parnični trošak tužitelja je utvrđen na temelju troškovnika odvjetnika tužitelja, primjenom odredaba važeće Odvjetničke tarife, pa je za ovu vrstu predmeta spora (smetanje posjeda), odlučujući u granicama istaknutog zahtjeva, tužitelju priznat u smislu Tbr.7.st.2. Odvjetničke tarife, iznos od 500,00 Eura u vezi jednokratne nagrade za zastupanje, koja svota obuhvaća ukupno 6 pravnih radnji tijekom ovog prvostupanjskog postupka (sastavljanje tužbe, očitovanje o tuženikovom odgovoru na tužbu, te zastupanja na ročištima održanim dana 04. rujna 2025. godine, odnosno 02. rujna 2026. godine, ali i na uviđaju održanom dana 22. travnja 2026. godine, odnosno očitovanju na vještački nalaz, podneskom od 22. svibnja 2025. godine) jer odvjetnik tužitelja nije tražio, za 5 i 6., pravnu radnju u smislu Tbr.7.st.2. Odvjetničke tarife po 100,00 Eura ili ukupno 200,00 Eura. Također, od opravdanih troškova je tužitelju priznat i iznos od 125,00 Eura u vezi pripadajućeg poreza na dodanu vrijednost na navedeni opravdani parnični trošak.

35. Pored toga, tužitelju je od opravdanih troškova priznat i iznos od 26,55 Eura u vezi plaćene polovice novčanog iznosa dužne sudske pristojbe (u smislu Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi, iz 2023. godine) na podnesenu tužbu, a što je tužitelj već i platio u tom iznosu sukladno Zakonu o sudskim pristojbama, kao i zatraženi novčani iznos od 55,00 Eura (što također predstavlja polovicu ukupne pristojbene obveze, koju tužitelj tek treba platiti u vezi ovoga rješenja) u vezi sudske pristojbe na ovo rješenje u smislu Tbr.2.st.1. sada važeće Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi (N.N.br. 50/2026).

36. Napokon, kao opravdan trošak je tužitelju priznat i iznos od 555,73 Eura u vezi troškova geodetskog vještačenja, ali i uređivanja sudske komisije na licu mjesta, koju svotu je tužitelj inače financirao i koji iznos je u cijelosti utrošen za tu svrhu.

37. Prema tome, ukupni opravdani troškovi tužitelja su iznosili 1.262,28 Eura, koju svotu je stoga tuženik obavezan isplatiti tužitelju u vezi naknade parničnih troškova.

38. Preko tog iznosa do zatraženog je odbijen, kao neosnovan, zahtjev tužitelja za naknadom parničnog troška jer tužitelju ne pripada nikakva naknada u vezi pribavljanja neslužbenih kopija izvadaka iz zemljišnih knjiga za susjedne nekretnine stranaka, posredstvom Interneta, te takve neslužbene kopije izvadaka koje je tužitelj dostavio sudu u prilogu svoje tužbe, ne predstavljaju „izvatke iz zemljišne knjige“, na koje upućuje Tbr. 36.t.3. Odvjetničke tarife, da bi se odvjetniku tužitelja ili tužitelju, priznao kao opravdan trošak i taj trošak printanja, posredstvom interneta, neslužbene kopije izvatka iz zemljišne knjige.

U Bjelovaru, 28. rujna 2026. godine.

Sudac
Sanjin Milošević

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovoga rješenja dopuštena je žalba nadležnom županijskom sudu. Žalba se podnosi pisano u tri primjerka u roku od 8 dana, računajući od dana 29. rujna 2026. godine, a putem ovoga suda.

Broj zapisa: **9-3088d-bcdba**

Kontrolni broj: **0d4f2-a8147-4ab20**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Bjelovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.